

M. SULGIN

## Rénverseny

*Hajnalcsillag feljöttekor  
szánjaink versenyre keltek.*

*Ne, ne, ne,  
kedves réneim!  
Hej, hej, hej!*

*Erdőnk forró szélvész szántja,  
fölfelé hajlik a rének szarva.  
Rénszánon állok én,  
fejem csillagokig ér.*

*Hej, hej, hej,  
kedves réneim!  
Co, co, co!*

*Sapkám hátravetve,  
hús a hó,  
arcom lángoló.*

*Rénhajtó rudam  
jölemltem.*

*Halványulnak a fák... Gyorsan, gyorsan!  
Szarvasaim szállnak... Rajta, rajta!  
Mint coboly, ugrál mellemben szívem.*

*Lemaradtak!  
Szánom az élen!  
Lemaradtak!*

*Még első lehetek itt!  
Szép bundám úgy melegít:  
hóba hajítottam én,  
napsugárban csupa fény.  
Hamar a dombra érkezünk.  
Első rénem, elsők leszünk?  
Nap! Szél! — így aki él,  
mosolyogva csak remél!*

SCHMIDT ÉVA szövege alapján  
fordította: BEDE ANNA

Mikul Sulgin (sz. 1940) osztják költő. Két önálló verseskötete hagyta el a nyomdát. Gyakran találkozunk költeményeivel Szibéria különböző lapjaiban. A Szovjet Írószövetség első osztják tagja.

V. VOLGYIN

## Nyár

*Fenyves erdőn, nyáridőben  
jó járni a zuzmós réten,  
vörös kérgű fenyőt nézni,  
ide-oda nézelődni.  
Halmos helyen fajd kiált,  
mókus alatt ring az ág,  
evet fütytyent fenn a fán,  
tarka rén fut szaporán.*